

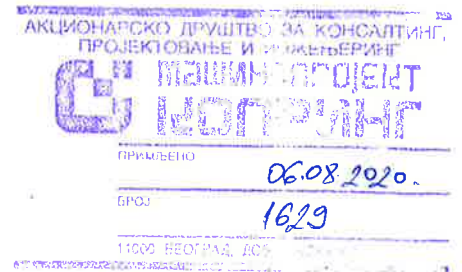
Република Србија
Аутономна покрајина Војводина

**Покрајински секретаријат за
урбанизам и заштиту животне средине**

Булевар Михајла Пупина 16, 21000 Нови Сад
Т: +381 21 487 4719 Ф: +381 21 456 238
ekourb@vojvodina.gov.rs | www.ekourbapv.vojvodina.gov.rs

БРОЈ: 140-501-716/2020-02

ДАТУМ: 31. јул 2020. године

Покрајински секретаријат за урбанизам и заштиту животне средине, Нови Сад, Булевар Михајла Пупина бр. 16, заменик покрајинског секретара Александар Андрић, по решењу о овлашћењу број: 140-031-172/2016-3 од 25. јула 2016. године, на основу члана 11. став 2. Закона о процени утицаја на животну средину („Службени гласник РС“, бр. 135/04 и 36/09) у вези са чланом 114. став 2. Закона о заштити животне средине („Службени гласник РС“, бр. 135/04, 36/09, 72/09-др. закон, 43/11-одлука УС, 14/16, 76/18 и 95/18-др. закон), члана 28. став 1. тачка 7. Закона о утврђивању надлежности Аутономне покрајине Војводине („Службени гласник РС“, бр. 99/09 и 67/12-одлука УС), члана 15, 16, 23, 24, 25. и 39. Покрајинске скупштинске одлуке о покрајинској управи („Службени лист АПВ“, бр. 37/14, 54/14-др. одлука, 37/16, 29/17 и 24/19) и члана 170. став 1. тачка 1. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, бр. 18/16 и 95/18 – аутентично тумачење), поступајући по жалби удружења Регулаторни институт за обновљиву енергију и животну средину из Београда, ул. Краља Петра бр. 70/11, поднетој против решења Одсека за заштиту и унапређивање животне средине, Одељења за привреду, Градске управе Града Зрењанина број: IV-08-04-501-34 од 7. маја 2020. године, у предмету одлучивања о потреби процене утицаја на животну средину, дана 31. јула 2020. године, доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба удружења Регулаторни институт за обновљиву енергију и животну средину из Београда, ул. Краља Петра бр. 70/11, поднета против решења Одсека за заштиту и унапређивање животне средине, Одељења за привреду, Градске управе Града Зрењанина број: IV-08-04-501-34 од 7. маја 2020. године, као неоснована.

Образложење

Решењем Одсека за заштиту и унапређивање животне средине, Одељења за привреду, Градске управе Града Зрењанина број: IV-08-04-501-34 од 7. маја 2020. године, обуставља се поступак за одлучивање о потреби утицаји на животну средину Пројекта: „Комплекс објеката за пословање у слободној зони“ (портирница ВО 029 код колско пешачког улаза за особље 1 – фаза 1; портирница ВО 031 код колског улаза 1 – фаза 1; портирница ВО 032 код колског улаза 2 – фаза 1; ТС1 – трансформаторска станица 1 (20 kV) – фаза 1; ТС2 - трансформаторска станица 2 (20 kV) – фаза 1; систем расвете ограде – фаза 1; и потребне пратеће инфраструктуре неопходне за функционисање свих планираних објеката фазе 1; управна зграда, истраживање и развој ВО 027 – фаза 2; центар за рекреацију запослених, ресторан ВО 038 – фаза 2; пумпна станица за хидрантску воду ВО 013А – фаза 2; резервоар за хидрантску мрежу ВО 013С – фаза 2; и паркинг простора (608 паркинг места за путничка возила и 8 за теретна возила), као и пратеће инфраструктуре неопходне за функционисање свих планираних објеката фазе 2), који се планира у Зрењанину, на комплексу Фабрике гума „Linglong Tire“ на катастарским парцелама број: 15365/24,

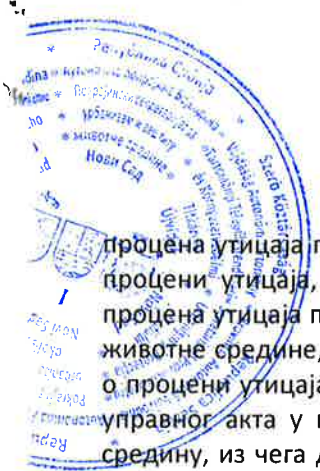
15365/34, 15365/35, 15365/36, 15365/37, 15365/38, 15365/39, 15365/40, 15365/41, 15365/43, 15365/44, 15365/45, 15365/46, 15365/47, 15365/48, 15365/49, 15365/50, 15365/51, 15365/52, 15365/53, 15365/54, 15365/55, 15365/56, 15365/57, 15365/58, 15365/59, 15365/60, 15365/61, 15365/62, 15365/63, 15365/64, 15365/65, 15365/66, 15365/67, 15365/68, 15365/70, 15365/93, 15365/95, 15365/97, 15367/2, 15367/11, 15365/120, 15369/1, 15369/2, 15367/4 К.О. Зрењанин I, које по претежној намени простора припадају радној зони, а чији је носилац „Linglong International Europe“ Д.О.О. Зрењанин, ул. Краља Александра I Карађорђевића бр. 2/IX, јер нема услова да се даљи води, а закон не налаже да се поступак настави.

У образложењу је наведено да се носилац пројекта, кога заступа „Машинопројект Копринг“ А.Д. Београд, ул. Добрињска бр. 8а, обратио првостепеном органу захтевом број: IV-08-04-501-34 од 31. марта 2020. године, за одлучивање о потреби процене утицаја на животну средину предметног пројекта: „Комплекс објеката за пословање у слободној зони“, укупне нето површине предметних објеката 9.635,76 m², уз који је приложио: Доказ о уплати републичке административне таксе, Графички приказ микро и макро локације, Идејно решење бр. 2019U059-IDRI-A01 од јануара 2020. године, Локацијске услове бр. ROP-ZRE-2176-LOC-1/2020 од 3. марта 2020. године, Овлашћење од 13.01.2020. године и Препис листа непокретности бр. 24477 од 16. марта 2020. године. Наведено је да се предметни пројекат по врсти и капацитету не налази у Уредби о утврђивању Листе пројеката за које је обавезна процена утицаја и Листе пројеката за које се може захтевати процена утицаја на животну средину („Службени гласник РС“, бр. 114/08), те да не подлеже поступку у складу са Законом о процени утицаја на животну средину. Наведено је да је о поднетом захтеву обавештена јавност путем оглашавања у средствима јавног информисања дана 17. априла 2020. године, те да је на основу Одлуке о проглашењу ванредног стања („Службени гласник РС“, бр. 29/20) увид у податке и документацију из захтева носиоца пројекта, био могућ само у дигиталном облику, упитом на е-mail адресу: zivotna.sredina@grad.zrenjanin.rs. Даље је наведено да је у року одређеном за јавни увид достављено укупно 215 мишљења заинтересоване јавности да је потребна процена утицаја предметног пројекта на животну средину, али да се сматрају неоснованим јер се односе на објекте производног процеса Фабрике гума „Linglong Tire“, који нису предмет овог захтева, те да предметни пројекат „Комплекс објеката за пословање у слободној зони“ није у техничкој повезаности са објектима производног процеса. С обзиром на то да је првостепени орган, увидом у достављену документацију уз захтев и по спроведеном поступку разматрања захтева, узимајући у обзир Закон о процени утицаја на животну средину, Уредбу о утврђивању Листе пројеката за које је обавезна процена утицаја и Листе пројеката за које се може захтевати процена утицаја на животну средину и достављена мишљења заинтересоване јавности о предметном захтеву, утврдио да предметни пројекат не подлеже поступку у складу са Законом о процени утицаја на животну средину и да нема услова да се поступак даље води, а закон не налаже да се поступак настави.

На ово решење удружење Регулаторни институт за обновљиву енергију и животну средину из Београда је поднело жалбу.

Жалба је благовремена, дозвољена и поднета од овлашћеног лица.

У жалби се наводи да је поводом поднетог захтева инвеститора за одлучивање о потреби процене утицаја на животну средину пројекта: „Комплекс објеката за пословање у слободној зони“, који је заведен под бројем: IV-08-04-501-34 и објављен у међуопштинском листу „Зрењанин“ бр. 3532 од 17. априла 2020. године, подносилац жалбе дана 27. априла 2020. године доставио мишљење о том захтеву у складу са објављеним упутством. Подносилац жалбе наводи да жалбу подноси из свих законом прописаних разлога, истичући као прво, незакониту форму управног акта, с обзиром на то да Закон о процени утицаја на животну средину у члану 10. јасно прописује начин и форму у којој надлежни орган одлучује о захтеву о потреби процене утицаја, тако што у ставу 5. прописује да одлуком којом утврђује да је потребна

процена утицаја пројекта на животну средину надлежни орган може одредити обим и садржај студије о процени утицаја, а да ставом 6. истог члана прописује да одлуком којом утврђује да није потребна процена утицаја пројекта на животну средину надлежни орган може утврдити минималне услове заштите животне средине, у складу са посебним прописима. Истиче да, имајући у виду наведену одредбу Закона о процени утицаја на животну средину, као *lex specialis-a* у конкретном случају, јасно произилази форма управног акта у којој је могуће одлучивати о потреби израде студије о процени утицаја на животну средину, из чега даље имплицира да ожалбено решење није донето у прописаној (законској) форми, те да га као такво треба поништити, из разлога што важећи закон не познаје форму решења о обустави поступка. Имајући у виду члан 34а Закона о процени утицаја на животну средину, којим је прописано да се на питања покретања, вођења и окончања поступка процене утицаја која нису уређена овим законом сходно примењују одредбе закона којим се уређује општи управни поступак, подносилац жалбе сматра да се примењује само у случају да одређено питање није посебно регулисано Законом о процени утицаја на животну средину, те да се може недвосмислено закључити да је ожалбено решење донето у незаконитој форми, која у конкретном случају није могла бити примењена имајући у виду цитиране одредбе позитивних прописа. Као други разлог жалбе, подносилац жалбе наводи незадовољавајуће образложење управног акта, с обзиром да је чланом 141. Закона о општем управном поступку, прописано да образложење управног акта мора да буде разумљиво и да садржи кратко излагање захтева странке, чињенично стање и доказе на основу којих је оно утврђено, разлоге који су били одлучујући код оцене сваког доказа, прописе и разлоге који, с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на одлуку из диспозитива и разлоге зашто није уважен неки захтев или предлог. Ако је одлучено по слободној оцени, образложење садржи и пропис који орган овлашћује на то, разлоге којима се руководио при одлучивању и у којима границама и с којим циљем је применио овлашћење да одлучује по слободној оцени. Подносилац жалбе истиче да првостепени орган није правилно и истинито оценио садржај достављених 215 мишљења заинтересоване јавности, јер не стоји тврдња надлежног органа да се односе само на „објекте производног процеса фабрике гума“, из разлога што се мишљење које је доставио подносилац жалбе односило и на надлежност насловног органа за одлучивање о захтеву поднетом од стране инвеститора. Подносилац жалбе предлаже да другостепени орган у складу са чланом 171. став 2. Закона о општем управном поступку поништи побијано решење и предмет врати првостепеном органу на поновни поступак.

Носилац пројекта у одговору на жалбу наводи да је првостепени орган исправно и у складу са важећим прописима донео побијано решење, односно обуставио поступак по поднетом захтеву подносиоца, а с обзиром да се на предметни захтев подносиоца не примењује Закон о процени утицаја на животну средину, те да би наводи подносиоца жалбе да побијао решење има незакониту форму, били основани у случају да се на предметни захтев подносиоца Закон може применити. Носилац пројекта наводи да су чланом 4. Закона о процени утицаја на животну средину дефинисани пројекти за које се врши процена утицаја и то тако што Влада Републике Србије прописује 1) листу пројеката за које је обавезна процена утицаја и 2) листу пројеката за које се може захтевати процена утицаја, те да надлежни орган одлучује о потреби процене утицаја за пројекте за које се може захтевати процена утицаја, применом прописаних критеријума. Даље наводи да је сам поступак одлучивања о потреби процене утицаја регулисан чл. 8. – 11. Закона о процени утицаја на животну средину, али да се у овој конкретној ситуацији не може сматрати да је предметни захтев носиоца пројекта од 31. марта 2020. године уједно и захтев о потреби процене утицаја у смислу Закона о коме се мериторно одлучује према члану 10. ст. 5. и 6., јер се конкретни пројекат за који је подносилац поднео захтев не налази ни на листи пројеката за које је обавезна процена утицаја на животну средину ни на листи пројеката за које се може захтевати процена утицаја на животну средину, што значи да је првостепени орган правилно, применом члана 101. Закона о општем управном поступку, поступак обуставио решењем. Носилац пројекта даље сматра да је доношење побијаног решења првостепени орган образложио на јасан начин, јер првостепени орган у

образложењу наводи да је током јавног увида достављено 215 мишљења заинтересоване јавности, између осталог и жалиоца, али да су та мишљења оцењена као неоснована, јер се односе на објекте производног процеса Фабрике гума „Linglong Tire“, која нису предмет захтева, што значи да је првостепени орган нашао да су сви аргументи који су изнети у достављеним мишљењима неосновани, из разлога што су сви ти аргументи, па тако и аргумент жалиоца о ненадлежности првостепеног органа, засновани на претпоставци да је предметни захтев у вези са објектима производног процеса Фабрике гума „Linglong Tire“. Носилац пројекта наводи да, иако то није експлицитно оспорено у предметној жалби, опреза ради истиче да објекти који су предмет захтева о потреби израде студије о процени утицаја на животну средину од 31. марта 2020. године, нису у функционалној, процесној или било каквој другој технолошкој вези са производњом пнеуматика, како се то наводи у тексту жалбе, већ да су у функцији рада система обезбеђења приступа будућој слободној зони, због чега се и покреће поступак изградње наведених објеката (портирнице, осветљење и др.), што је све и потврђено побијаним решењем. Наводи да постојећи правилници на основу којих се дефинише потреба и обим израде студије о процени утицаја на животну средину не дефинишу нити један објекат из предмета локацијских услова као објекат за који је потребно израдити наведену студију о процени утицаја на животну средину, па је тиме и жалба неоснована, јер се темељи на процесу производње пнеуматика која није предмет локацијских услова нити грађевинске дозволе. Предлаже да се жалба одбије као неоснована.

Првостепени орган у свом одговору на жалбу наводи да се предметни пројекат по врсти и капацитету не налази у Уредби о утврђивању Листе пројеката за које је обавезна процена утицаја и Листе пројеката за које се може захтевати процена утицаја на животну средину („Службени гласник РС“, бр. 114/08), те да не подлеже поступку у складу са Законом о процени утицаја на животну средину („Службени гласник РС“, бр. 135/04 и 36/09), због чега је првостепени орган на основу увида у достављену документацију уз захтев и спроведеном поступку разматрања захтева узимајући у обзир наведене прописе, достављена мишљења заинтересоване јавности и чл. 101. и 136. Закона о општем управном поступку, утврдио да нема услова да се поступак даље води, а закон не налаже да се поступак настави, те донео решење о обустављању поступка. Стога, сматра да је неоснован став жалиоца да је форма управног акта незаконита. Што се тиче навода жалиоца да је незадовољавајуће образложење управног акта, првостепени орган сматра да је разлоге за доношење побијаног решења образложио на јасан начин у образложењу истог. Наводи да је у року одређеном за јавни увид, достављено укупно 215 мишљења заинтересоване јавности да је потребна процена утицаја предметног пројекта на животну средину, али да се иста сматрају неоснованим јер се односе на објекте производног процеса Фабрике гума „Linglong Tire“, који нису предмет овог захтева, те да предметни пројекат: „Комплекс објеката за пословање у слободној зони“ није у техничкој повезаности са објектима производног процеса. Сматра да је став жалиоца неоснован, јер првостепени орган у образложењу побијаног решења не наводи експлицитно сваки навод заинтересоване јавности из укупно 215 мишљења и да детаљно не образлаже став у вези са истим, што је према схватању првостепеног органа крајње логично и једино могуће решење у конкретном случају, јер би у супротном побијано решење било оптерећено сувишним понављањем навода сваке заинтересоване стране и образложењима првостепеног органа. У вези са ставом жалиоца да је пројекат „Комплекс објеката за пословање у слободној зони“ у функцији главног пројекта „Фабрике гума“, те да о истом мора одлучивати орган надлежан за одобрење извођења радова на пројекту за изградњу фабрике за производњу и прераду гума, првостепени орган наводи да предметни пројекат: „Комплекс објеката за пословање у слободној зони“ није у техничкој повезаности са објектима производног процеса, због чега став жалиоца сматра неоснованим.

Размотривши побијано решење на основу навода жалбе, одговора на жалбу и остале списе предмета, Покрајински секретаријат за урбанизам и заштиту животне средине је утврдио да је побијано решење законито и правилно, а жалба неоснована.

Наиме, процена утицаја на животну средину не врши се за све пројекте, већ је на основу члана 4. Закона о процени утицаја на животну средину, Влада Републике Србије донела Уредбу о утврђивању Листе пројеката за које је обавезна процена утицаја и Листе пројеката за које се може захтевати процена утицаја на животну средину („Службени гласник РС“, бр. 114/08). У конкретном случају, утврђено је да се предметни Пројекат: „Комплекс објеката за пословање у слободној зони“ не налази ни на Листи I ни на Листи II Уредбе о утврђивању Листе пројеката за које је обавезна процена утицаја и Листе пројеката за које се може захтевати процена утицаја на животну средину, односно ниједан објекат у склопу тог комплекса се не налази у поменутој Уредби.

Поступак одлучивања о потреби процене утицаја на животну средину, прописан је одредбама чл. 8. – 10. Закона о процени утицаја на животну средину, тако што је чланом 8. прописана садржина захтева и документација која доставља уз захтев, чланом 9. је прописано поступање по неуредном захтеву, а чланом 10. наведеног закона, прописано је одлучивање о захтеву. Према члану 10. став 4, 5. и 6. Закона о процени утицаја на животну средину, надлежни орган, у року од десет дана од истека рока утврђеног у ставу 3. овог члана, одлучује о поднетом захтеву узимајући у обзир специфичности пројекта и локације, као и достављена мишљења заинтересованих органа и организација и заинтересоване јавности. Одлуком којом утврђује да је потребна процена утицаја пројекта на животну средину надлежни орган може одредити и обим и садржај студије о процени утицаја. Одлуком којом утврђује да није потребна процена утицаја пројекта на животну средину надлежни орган може утврдити минималне услове заштите животне средине, у складу са посебним прописима.

Из цитираних одредби произилази да јесте прописана форма и садржина одлуке о потреби процене утицаја на животну средину, али се она односи на пројекте који могу бити предмет процене утицаја, односно пројекте који се налазе у Уредби о утврђивању Листе пројеката за које је обавезна процена утицаја и Листе пројеката за које се може захтевати процена утицаја на животну средину („Службени гласник РС“, бр. 114/08). Стога, неосновани су наводи жалбе да је незаконита форма побијаног решења, с обзиром на то да је чланом 34а Закона о процени утицаја на животну средину, прописано да се на питања покретања, вођења и окончања поступка процене утицаја која нису уређена овим законом сходно примењују одредбе закона којим се уређује општи управни поступак, а чланом 101. став 1. Закона о општем управном поступку, прописано је да се поступак обуставља ако орган нађе да нема услова да се даље води, а закон не налаже да се поступак настави.

Предметни поступак води се по захтеву странке и одлука о томе да ли је потребна студија о процени утицаја, односи се само на објекте наведене у предметном захтеву, а реализација неког другог пројекта – који подлеже процени утицаја на животну средину, спроводи се у складу са одредбама Закона о процени утицаја на животну средину и обухвата, између осталог, и кумулирање са ефектима других пројеката на локацији, према Правилнику о садржини захтева за одлучивање о потреби процене утицаја и садржини захтева за одређивање обима и садржаја студије о процени утицаја на животну средину („Службени гласник РС“, 69/05).

Неосновани су и наводи жалбе који се односе на то да побијано решење није сачињено у складу са чланом 141. Закона о општем управном поступку, с обзиром на то да је у образложењу побијаног решења јасно наведено да је достављено 215 мишљења заинтересоване јавности и наведено је шта садрже та мишљења - да је потребна процена утицаја на животну средину. Наведено је и због чега их првостепени орган сматра неоснованим – јер се предметни објекти из захтева не налазе на Листама поменуте Уредбе, а што се тиче надлежности за поступање, првостепени орган је у образложењу

побијаног решења јасно навео да се мишљења односе на објекте производног процеса Фабрике гума „Linglong Tire“, који нису предмет захтева.

Чланом 2. тачка 2) алинеја 3. Закона о процени утицаја на животну средину, прописано је да надлежни орган јесте орган одговоран за спровођење поступка процене утицаја у оквиру овлашћења утврђених овим законом, и то: орган јединице локалне самоуправе надлежан за послове заштите животне средине - за пројекте за које одобрење за извођење издаје орган локалне самоуправе. Из списка предмета произилази да су уз предметни захтев за одлучивање о потреби процене утицаја на животну средину, достављени важећи Локацијски услови бр. ROP-ZRE-2176-LOC-1/2020 од 3. марта 2020. године за објекте који су предмет овог захтева и који су издати од стране локалне самоуправе - Одељења за урбанизам Градске управе Града Зрењанина.

Полазећи од цитираних прописа и утврђеног чињеничног стања, утврђено је да је првостепени орган правилно поступио када је обуставио поступак одлучивања о потреби процене утицаја предметног пројекта на животну средину, јер нема услова да се даље води, а закон не налаже да се поступак настави.

Из напред изложеног, а на основу члана 170. став 1. тачка 1. Закона о општем управном поступку, донета је одлука као у диспозитиву.

Упутство о правном средству: Ово решење је коначно у управном поступку. Против овог решења може се покренути управни спор тужбом која се подноси Управном суду у Београду у року од 30 дана од дана достављања решења са таксом у износу од 390,00 динара

Доставити:

1. Градској управи Града Зрењанина, Одељење за привреду
2. Удружењу Регулаторни институт за обновљиву енергију и животну средину, Београд, ул. Краља Петра бр. 70/11
3. За носиоца пројекта, заступнику „Машинпројект Копринг“ А.Д. Београд, ул. Добрињска бр. 8а
4. Архиви